

*„Uram kihez menjünk? Mi is tudjuk: Jézus a mi Üdvözítőnk.
Az Ő kegyelme felhőjében, az Ő kiontott drága vérének
menyegzős köntösében
félelem nélkül odalépünk Isten trónjához,
és Isten nyújtja nekünk az örök életet, az üdvösség koszorúját.
Tudjuk igen, de éppen mert tudjuk, azért megyünk is, megyünk,
sietünk, igyekszünk minden erőnkkel,
keményen azon az úton, amelyen Ő jár előttünk,
hogy készen álljunk, amikor Ő odaadja nekünk önmagát,
nyújtja a lakoma Kenyerét, az Örök Életet, a mi
Üdvösségünket.”*

Évközi 21. vasárnap

Józs 24,1-2a. 15-17. 18b

Ef 5,21-32

Jn 6,60-69

Simon Péter így válaszolt: *Uram, kihez menjünk?*

Ebben a kérdező válaszban két elem van.

Az egyik a kérdés maga: *Kihez?*

Erre a kérdésre már a választ is megmondja. Megmondja akkor, amikor Úrnak szólítja Jézust.

Hiszen ha az *Ő* Ura, ha az *Ő* Istene, akkor vajon kérdés lehet, hogy *kihez?*

És megerősíti ezt a választ a hitvallással is:

Mi hittünk, mi tudjuk, hogy Te vagy az Isten Szentje. Az örök élet igéi nálad vannak.

Van Szent Péter mondatában azonban egy másik mozzanat is, egy felszólítás:

Menjünk!

Mert menni is kell.

Hiszünk Jézusban. Tudjuk, hogy *Ő* az Örök Élet, *Ő* a világ Üdvözítője, *Ő* a mi Urunk, *Ő* a mi Istenünk.

Akkor szolgáljunk hát neki, akkor menjünk Hozzá.

Tudjuk, hogy *Ő* ad nekünk olyan kenyeret, amelyet ha étkezünk, nem éhezünk meg soha.

De ha nyújtja felénk, nekünk is ki kell nyújtanunk a kezünket. Semmink nincsen.

De koldulva igen, könyörögnünk lehet, kell is könyörögnünk, kell kiáltanunk: *hogyan lássak!*

Add meg nekem az életet! Ha akarod, tiszta leszek! Igen, *Ő* akarja.

És *Ő* megtisztít minket, mert *Ő* a testnek feje, mert *Ő* együvé tartozik velünk, mert *Ő* szeret minket.

Ahogy az ember a saját testét nem gyűlöli, hanem gondozza és ápolja,

úgy Krisztus is odaadta önmagát értünk,

hogyan kiontott drága vérében hónál tisztábbra mosson minket.

Felöltöztetett, és egészen hibátlanná, szentté tett minket,

méltóvá, hogy bemehessünk a Bárány menyegzőjére, hogy ott állhassunk az *Ő* jobbán.

Igen, minden kegyelem. De nekünk ott kell lennünk ebben a Kegyelemben.

Nekünk mennünk kell, nekünk szolgálunk kell a mi Urunkat,

ahogy a kéz szolgál a fejnek, ahogy a láb megteszi a fő parancsát és engedelmes.

Nekünk mennünk kell.

És ha kemény az ige, mert kemény, és az út, amelyen *Ő* vezet minket, keskeny, igen keskeny,

akkor még inkább kell törekednünk. Jézus mondja: *hogyan törekedjétek,*

nem a veszendő ételért, de törekedjétek azért a kenyérért, ami megmarad az örök életre.

Ingyen fogjátok venni, nem az érdemért.

De törekedjeteK egész szívvel, minden erővel azon legyetek, hogy ott állhassatok az Ő színében, mikor kiosztja önmagát, az Élet Kenyerét, hogy Őbelé öltözve léphessetek be a menyegzős Házba.

Törekedni kell egész szívvel és minden erővel.

Izrael népe amikor Józsué összegyűjti őket, hangosan kiáltja: Mi az Úrnak szolgálunk!

Mi tudjuk, hogy Ő a mi Istenünk! Ő hozott ki bennünket a szolgaságból.

Ő vezetett minket a rettenetes pusztaságon át, ahol nincs kenyér, ahol ivóvíz nincsen.

Ő járt előttünk, mint lángoló oszlop.

Ő ment mögöttünk, és beborított bennünket, megvédett ellenségeinktől, mint a felhő.

Igen, mindent Ő tett meg. Ő adta nekünk ezt a hazát.

Tudjuk, hogy Isten az Élet, a Szabadulás, de azt is tudjuk, hogy éppen azért, mert Ő a mi Urunk,

azért szolgálunk kell az Ő kegyelmét, ott kell járnunk az Ő kegyelmének felhőjében, és nem lázadoznunk ellene, nem tiltakozunk, hanem engedelmeskedünk,

és hagynunk, hogy azt tegyen velünk, amit Ő akar,

hogy felövezzen és Ő vezessen, mert Ő az Út, és Ő a pásztor.

Őbenne kell mennünk, és mennünk kell, és igyekeznünk, és egész szívvel és minden erőnkkel.

Uram kihez menjünk? Mi is tudjuk: Jézus a mi Üdvözítőnk.

Az Ő kegyelme felhőjében, az Ő kiontott drága vérének menyegzős köntösében félelem nélkül odalépünk Isten trónjához,

és Isten nyújtja nekünk az örök életet, az üdvösség koszorúját.

Tudjuk igen, de éppen mert tudjuk, azért megyünk is, megyünk, sietünk, igyekszünk minden erőnkkel,

keményen azon az úton, amelyen Ő jár előttünk,

hogy készen álljunk, amikor Ő odaadja nekünk önmagát,

nyújtja a lakoma Kenyerét, az Örök Életet, a mi Üdvösségünket.

Amen.

2021. augusztus 22.

Takács Gyula plébános atya